

VIII JORNADA DE LA JOVENTUT DENVER, 14-15 D'AGOST DE 1993

“Jo he vingut perquè tinguin vida, i en tinguin a desdir” (Jn 10,10)

Benvolguts joves,

1. Després de les trobades de Roma, de Buenos Aires, de Santiago de Compostel·la i de Czestochowa, el nostre pelegrinatge segueix sobre els camins de la història contemporània. La pròxima etapa serà a Denver, al cor dels Estats Units, al costat de les Muntanyes Rocoses del Colorado, on, a l'agost de 1993, se celebrarà la VIII Jornada Mundial de la Joventut. Allí, juntament amb tants joves americans, es donaran cita, com ja ha succeït en les trobades anteriors, nois i noies d'arreu del món, representant la fe més viva o, almenys, la recerca més apassionada de l'univers juvenil dels cinc continents.

Aquestes manifestacions periòdiques no volen ser un ritu convencional, és a dir, un esdeveniment que es justifica en la seva mateixa repetició. Al contrari, neixen més aviat d'una necessitat profunda que té l'origen en el cor de l'ésser humà i es reflecteix en la vida de l'Església, pelegrina i missionera.

Les Jornades i les trobades mundials de la joventut marquen moments providencials de reflexió: ajuden els joves a interrogar-se sobre les seves aspiracions més íntimes, a aprofundir el seu sentit eclesial, a proclamar amb un goig i una audàcia creixent la fe comuna en Crist, mort i ressuscitat. Són moments en què molts d'ells maduren opcions valentes i il·luminades, que poden contribuir a orientar el futur de la història sota el guiatge, alhora fort i suau, de l'Esperit Sant.

Al món presenciem la “successió dels imperis”, és a dir, la successió d'intents d'unitat política que determinats homes imposen a altres homes.

Els resultats estan a la vista de tots. No és possible construir una unitat veritable i constant mitjançant la constricció i la violència. Una meta tan alta tan sols es pot assolir construïnt sobre el fonament d'un patrimoni comú de valors acollits i compartits, com ara, per exemple, el respecte a la dignitat de l'ésser humà, l'acollida de la vida, la defensa dels drets de l'home, l'obertura a la transcendència i a les dimensions de l'esperit.

En aquesta perspectiva, responent als reptes del temps canviant, la trobada mundial dels joves vol ser llavor i proposta d'una nova unitat, que transcendeix l'ordre polític, però que l'il·lumina. Es fonamenta en la certesa que només l'Artífex del cor humà pot donar una resposta adequada als desitjos que aquest alberga. D'aquesta forma la Jornada Mundial de la Joventut es converteix en l'anunci de Crist que proclama, també als homes d'aquest segle: “Jo he vingut perquè tinguin vida i en tinguin a desdir” (Jn 10, 10).

2. Entrem així plenament en el tema que guiarà la reflexió durant aquest any de preparació a la pròxima Jornada.

Totes les llengües tenen diversos termes per expressar allò que l'home no vol perdre per cap concepte, allò que és la seva aspiració, el seu desig, la seva esperança; però cap paraula com el terme “vida” aconsegueix resumir en totes elles de forma tan completa les aspiracions més grans de l'ésser humà. “Vida” indica la suma dels béns desitjats i alhora allò que els fa possibles, accessibles, duradors.

És que potser la història de l'home no està marcada per una feixuga i dramàtica cerca d'alguna cosa o d'algú que sigui capaç d'alliberar-lo de la mort i d'assegurar-li la vida?

L'existència humana coneix moments de crisi i de fatiga, de desil·lusió i de foscor. Es tracta d'una experiència d'insatisfacció que es reflecteix bé en tants llibres i en tantes pel·lícules dels nostres dies. Davant d'un esforç tan gran és fàcil comprendre la dificultat particular dels adolescents i dels joves que es dirigeixen, amb el cor encongit, cap aquest conjunt de promeses fascinants i d'obscures incògnites que presenta la vida.

Jesús ha vingut per donar la resposta definitiva al desig de vida i d'infinut que el Pare celest, en crear-nos, ha inscrit en el nostre ésser. En la culminació de la revelació, el Verb encarnat proclama: “Jo sóc la vida” (Jn 14,6), i també: “Jo he vingut perquè tinguin vida” (Jn 10,10). Però, quina vida? La intenció de Jesús és clara: la mateixa vida de Déu, que està per sobre de totes les aspiracions que puguin néixer en el cor humà (cf. 1Co 2,9). Efectivament, per la gràcia del baptisme, nosaltres ja som fills de Déu (cf. 1 Jn 3,1-2).

Jesús ha sortit a l'encontre dels homes, ha curat malalts i els qui sofreixen, ha alliberat endimoniats i ha ressuscitat morts. S'ha lliurat a si mateix a la Creu i ha ressuscitat, i així s'ha manifestat com el Senyor de la vida: autor i font de la vida immortal.

3. L'experiència quotidiana ens ensenya que la vida està marcada pel pecat i amenaçada per la mort, malgrat la set de bondat que batega al nostre cor i del desig de vida que recorre els nostres membres. Per poc que estiguem atents a nosaltres mateixos i a les situacions que l'existència ens presenta, descobrim que tot dins nostre ens empeny més enllà de nosaltres mateixos, tot ens invita a superar la temptació de la superficialitat o de la desesperança. És llavors quan l'ésser humà és cridat a fer-se deixeble d'aquell Altre que el transcendeix infinitament, per entrar finalment en la vida eterna.

Hi ha falsos profetes i falsos mestres de vida. Hi ha mestres que ensenyen a sortir del cos, del temps i de l'espai per poder entrar en la “vida veritable”. Aquests condemnen la creació i, en

nom d'un fals espiritualisme, condueixen milers de joves per camins d'una alliberació impossible, que al final els deixa més sols, víctimes del propi engany i del propi mal.

Aparentment al pol oposat, els mestres del "carpe diem" inviten a seguir tota inclinació o apetència instintiva, amb el resultat de fer caure l'individu en una angoixa plena d'inquietud, acompanyada d'evasions perilloses cap a fal·laços paradisos artificials, com el de la droga.

També hi ha mestres que situen el sentit de la vida exclusivament en l'èxit, en l'anhel de riqueses, en el desenvolupament de les capacitats personals, sense tenir en compte l'existència dels altres ni el respecte pels valors, ni tan sols pel valor fonamental de la vida.

Aquests tipus de falsos mestres de vida i d'altres, molts també al món contemporani, proposen objectius que no tan sols no sadollen, sinó que aguditzen i augmenten la set que crema a l'ànima de l'home.

Qui podrà, doncs, mesurar i satisfer els seus desitjos?

Qui, sinó Aquell que, essent l'autor de la vida, pot sadollar el desig que ell mateix ha posat dins del seu cor? Ell s'atansa a cadascú per proposar-li l'anunci d'una esperança que no enganya; ell, que és alhora el camí i la vida: el camí per entrar a la vida.

Nosaltres sols no sabem realitzar allò per a què hem estat creats. En nosaltres hi ha una promesa, però ens descobrim impotents per aconseguir-la. Tanmateix, el Fill de Déu, que va venir entre els homes, va dir: "Jo sóc el camí, la veritat i la vida" (Jn 14,6). Segons una suggestiva expressió de sant Agustí, Crist "ha volgut crear un lloc on cada home pugui trobar la vida veritable". Aquest "lloc" és el seu Cos i el seu Esperit, en el qual tota la realitat humana, redimida i perdonada, es renova i divinilitza.

4. Efectivament, la vida de cada un de nosaltres ha estat pensada abans de la creació del món, i amb raó podem repetir amb el salmista: "Senyor, has penetrat els meus secrets i em coneixes... Tu has creat el meu interior, m'has teixit en les entranyes de la mare" (Sl 139).

Aquesta vida, que estava en Déu des del principi (cf. Jn 1,4), és vida que es dona, que no reté res per a si i que, sense cansar-se, es comunica lliurement. És llum, "la llum veritable que il·lumina tot home" (Jn 1,9). És Déu, que va venir a habitar entre nosaltres (cf. Jn 1,14) per indicar-nos el camí de la immortalitat pròpia dels fills de Déu i per fer-lo accessible.

En el misteri de la seva Creu i de la seva resurrecció, Crist ha destruït la mort i el pecat, ha abolit la distància infinita que existia entre cada home i la vida nova en ell. "Jo sóc la resurrecció i la vida –proclama. Qui creu en mi, encara que mori, viurà; i tot aquell qui viu i creu en mi, no morirà mai més" (Jn 11,25).

Crist realitza tot això donant el seu Esperit, que dona vida, en els sagraments; particularment en el Baptisme, sagrament que fa de l'existència rebuda dels pares, fràgil i destinada a la mort, un camí cap a l'eternitat; en el sagrament de la Penitència, que renova continuament la vida divina gràcies al perdó dels pecats; en l'Eucaristia "pa de vida" (cf. Jn 6,35), que alimenta els "vius" i aferma els seus passos en el pelegrinatge terrenal, fins a poder arribar a dir amb l'apòstol sant Pau: "Ja no sóc jo qui visc; és Crist qui viu en mi" (Ga 2,20).

5. La vida nova, do del Senyor ressuscitat, s'irradia després a tots els àmbits de l'experiència humana: a la família, a l'escola, al treball, en les activitats de tots els dies i en el temps lliure.

La vida nova comença a florir aquí i ara. És signe de la seva presència i del seu creixement la caritat: "Nosaltres sabem que hem passat de la mort a la vida –afirma sant Joan–, perquè estimem els germans" (1 Jn 3, 14) amb un amor d'obra i en veritat. La vida floreix en el do de si als altres, segons la vocació de cadascú: en el sacerdoci ministerial, en la virginitat consagrada, en el matrimoni, de manera que tots puguin, amb una actitud solidària, compartir els dons rebuts, sobretot amb els pobres i els necessitats.

Aquell que "neixi de dalt" serà capaç de "veure el regne de Déu" (cf. Jn 3,3) i de comprometre's en la construcció d'estructures socials més dignes de l'home i de cada home, en la promoció i la defensa de la cultura de la vida contra qualsevol amenaça de mort.

6. Estimats joves, vosaltres us feu intèrprets d'una pregunta que sovint us fan molts dels vostres amics: Com i a on podem trobar aquesta vida, com i a on podrem viure-la?

La resposta la podeu trobar vosaltres mateixos, si procureu restar fidels en l'amor de Crist (cf. Jn 15,9). Vosaltres podeu experimentar directament la veritat de la seva paraula: "Jo sóc... la vida" (Jn 14,6), i podeu portar a tots aquest joiós anunci d'esperança. Ell us ha constituït ambaixadors seus, els primers evangelitzadors dels vostres coetanis.

[La pròxima Jornada Mundial de la Joventut a Denver ens oferirà una ocasió propícia per reflexionar junts sobre aquest tema de gran interès per a tots. Però cal preparar-se per a aquesta important cita](#), mirar al voltant nostre per trobar i reconèixer aquells "llocs" en què Crist és present com a font de vida. Poden ser les comunitats parroquials, els grups i moviments d'apostolat, els monestirs i cases religioses, com també persones concretes a través de les quals, com va succeir als deixebles d'Emaús, ell fa que s'abrusi el nostre cor i s'obri a l'esperança.

Estimats joves, amb esperit de gratuïtat, sentiu-vos implicats directament en la tasca de la nova evangelització, que compromet a tots. Anuncieu Crist, que "va morir per tots a fi que els qui viuen no visquin ja per a ells sinó per al qui va morir i va ressuscitar per ells" (2Co 5,15).

7. A vosaltres, benvolguts joves dels Estats Units, que donareu hospitalitat a la pròxima Jornada Mundial de la Joventut, us ha estat concedida l'alegria d'acollir com un do de l'Esperit la trobada amb tants joves que arribaran com a pelegrins al vostre país des de tots els indrets del món.

Ja us esteu preparant per fer-ho mitjançant una gran activitat espiritual i organitzativa, en la qual estan implicats tots els membres de les vostres comunitats eclesials.

Desitjo de tot cor que un esdeveniment tan extraordinari contribueixi a créixer en cadascú de vosaltres l'entusiasme i la fidelitat en el seguiment de Crist i a acollir amb goig el seu missatge, font de vida nova.

Us confio a la protecció de la Santíssima Verge, per mitjà de la qual hem rebut l'autor de la vida, Jesucrist, Fill de Déu i Senyor nostre. Amb gran afecte us beneeixo a tots.

El Vaticà, 15 d'agost de 1992, solemnitat de l'Assumpció de Maria Santíssima

PUNTS DE REFLEXIÓ

- Al text llegim: "N'hi ha que situen el sentit de la vida exclusivament en el desenvolupament de les capacitats personals, sense tenir en compte l'existència dels altres ni el respecte pels valors..." Què en penses?
- Reflexiona sobre la frase següent de sant Joan: "Nosaltres sabem que hem passat de la mort a la vida, perquè estimem els germans."
- Saps trobar i reconèixer aquells "llocs" en què Crist és present com a font de vida?